

DRAMA // NINES RUSSES**AMOR A SANT PETERSBURG**

Carlota Subirós adapta a l'Espai Lliure 'Nits blanques', un relat "preciós i transparent" de Fiodor Dostoievski

G. C.**LA FITXA****'Nits blanques'****Local: Espai Lliure****Dates: Fins al 4 d'abril****Horaris: Divendres i dissabte, 21.30. Diumenge, 18.30. De 12 a 15 euros**

En aquestes latituds tenim molt clar què són les nits en blanc, sovint relacionades amb l'insomni, l'ansietat i un transcurs de les hores a *tempo* d'adagio. Són molt diferents les nits blanques, aquelles contradiccions de la naturalesa tan septentrionals en què la nit no és nit, sinó un simulacre lletós de dia que permet llegir un llibre en un parc a les quatre de la matinada.

Diuen les agències turístiques que aquelles *belyi nochi*, com es coneixen a Rússia, són les nits dels enamorats. Així mateix ho va entendre Fiodor Dostoievski a l'escriure el relat curt que Carlota Subirós ha adaptat per a l'Espai Lliure.

Són les quatre de la matinada a Sant Petersburg. I en comptes de llegir en un parc, un home (Joan Carreras) surt a passejar sense rumb fix. Durant el trajecte nocturn, coneix una noia (Olalla Moreno), que espera retrobar-se amb l'amor de la seva vida.

Al llarg de quatre nits, l'home s'enamora d'ella, i, quan sembla que l'ha conquistat, apareix l'amor que ella creia perdut, aquell antic amant que esperava. Gonzalo Cunill i Kirsten Tinkler completen el repartiment de l'obra.

VISCONTI I BRESSON

"És un conte preciós, transparent, rodó --afirma Subirós--. Un conte de joventut en què la figura del somiador té una lluminositat que en les novel·les posteriors de l'autor s'omplirà de fosc i d'impulsos contradictoris".

Curiosament, Subirós, que va dirigir la temporada passada un interessant text contemporani, *L'oficiant del dol*, no va arribar a conèixer el text original fins després d'haver vist dues pel·lícules que hi estan basades: *Notti bianche*, de Lucchino Visconti, i *Quatre nits d'un r'veur*, de Robert Bresson.

Aquests dos referents cinematogràfics --d'envergadura tots dos-- són els que Subirós ha tingut en compte. Dos referents que es barregen amb la particular concepció que la directora té de la història, plena de relleus diversos que converteixen la peça en un joc de nines russes d'alta sensibilitat.